

1. Спосіб розпорядження снарядів, який включає індукційний нагрів локальних ділянок корпусу снаряда до розплавлення прошарку між корпусом і зарядом та вилучення останнього, який **відрізняється** тим, що на розпоряджуваний снаряд впливають вібраційним полем регульованої частоти, при цьому частоту вібрації встановлюють у діапазоні власних частот коливань розпоряджуваного снаряда.

2. Спосіб розпорядження снарядів за п.1, який **відрізняється** тим, що власну частоту коливань (ω) розпоряджуваного снаряду визначають наступним чином:

$$\omega = \sqrt{C_{12}(\tau) \cdot (m_1 + m_2) / (m_1 \cdot m_2)},$$

де: $C_{12}(\tau)$ - пружність зв'язку між корпусом снаряда і зарядом у залежності від температури τ ,

m_1 - маса корпусу снаряда,

m_2 - маса заряду,

при цьому значення $C_{12}(\tau)$ визначається множенням площі контакту заряду з корпусом на модуль зрушення матеріалу прошарку.